

Gaismas bērni

Apustuļa Pāvila vēstulē Efeziešiem 5:8-14, rakstīts:

„Jo jūs reiz bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma Kungā; dzīvojiet kā gaismas bērni!

Gaismas auglis ir visā, kas krietns, taisnīgs un patiens. Pārliecinieties, kas ir patīkams Kungam! Nepiedalieties neauglīgos tumsības darbos, bet gan atmaskojiet tos!

Ko nepaklausīgie slepenībā dara, par to ir kauns pat runāt, bet viss atmaskotais gaismā top redzams, jo viss, kas gaismā redzams, ir gaisma. Tādēļ ir sacīts: guļošais, mosties! Celies augšā no mirušajiem, un tev atmirdzēs Kristus!”

Dieva Vārdā, kas ir Bībele, atrodam daudz pretstatu, piemēram : miris- dzīvs, bagāts- nabags, grēcinieks- taisnotais, labs koks- slikts koks, gudrs- muļķis, taisnais- netaisnais, platais ceļš- šaurais ceļš, tumsība un gaisma. Tur atradīsim vēl daudz citus piemērus, bet es minu tikai dažus no tiem, lai pasvītrotu to patiesību, kas stingri stāv Bībelē- tas ir- Bībelē ļoti reti atrodam kādu vidus pozīciju. Jēzus teicis skaidri un gaiši: kas nav AR mani, tas ir PRET mani.

Tāpēc arvien vairāk cilvēkiem nepatīk tas, ko māca Dieva Vārds, jo tas aicina pēc drosmes rīkoties atbilstoši Dieva likumiem un sirdsapziņai. Mēs dzīvojam laikā, kad attālinoties no Dieva Vārda un no Jēzus mācības, vairums cilvēku atrodas un darbojas pelēkajā zonā, kur valda kompromisi, vidus ceļš un kur cilvēki saka, ka viņi tā īsti nemaz neticot Dievam, bet gan- ka viņi esot garīgi. Šie it kā garīgie cilvēki negrib, ka viņus atzīmē par neticīgiem vai pagāniem, tādēļ apzīmē sevi par garīgiem.

Tieši tāpēc, ka Sātans ar saviem meliem ir padarījis ūdeņus duļķainus, cilvēki īsti nesaprot patiesību. Minētais Bībeles teksts mudina mūs dzīvot kā “Gaismas bērniem” un izšķirties par to, kur atrodamies: gaismā VAI tumsā. Vai nu mēs esam Kristū VAI neesam. Vidus ceļa nav.

Mēs nevaram sienu šķūnī iemest degošu sēkociņu un teikt, ka tikai mazs sēkociņš tā mazlietiņ aizdedzinās- viss beigsies ar to, ka siena šķūnis nodegs līdz pamatiem.

Problēma ir radusies, ka daudzi, kas sevi uzskata par kristiešiem, kas sevi apzīmē par gaismas bērniem, neizrāda nekādas pazīmes par gaismu viņu dzīvē un uzvedībā. Ļoti daudzas sliktas lietas notiek tieši draudzēs, tieši tā saukto kristiešu starpā. Daudzās draudzēs svece nespīd spoži, bet ir izdegusi. Viņa liecība nav tīra un skaidra. Tāpēc Pāvils mudina mūs dzīvot kā “gaismas bērniem”.

Savā Kalna sprediķī Jēzus mācīja:

“Jūs esat pasaules gaisma: pilsēta, kas atrodas kalnā, nevar būt apslēpta. Gaismekli iededzis, neviens to neliek zem pūra, bet lukturī; un tas spīd visiem, kas ir namā. Tāpat lai jūsu gaisma spīd cilvēku priekšā, ka tie redz jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.”

Padomāsim, vai ļaudis, kad viņi mūs vēro, ierauga mūsu labos darbus un godā mūsu Tēvu debesīs? Tas ir ļoti svarīgs jautājums. Cik spoži spīd mūsu gaisma? Kādu iespaidu mēs atstājam uz citiem? Ko viņi jūt, kad viņi mūs satiek? Vai mūsu mutes valoda, vai mūsu izdarības, vai mūsu nostāja

atspoguļo Kristus mīlestības gaismu? Jeb arī - es atspoguļoju pasaules tumsību?
Nesen uz kādas baznīcas durvīm pie ziņojuma dēļa es izlasīju šos vārdus: "Tu varbūt esi vienīgā Bībele, ko kāds savā dzīvē lasīs." Īss, bet kodolīgs teikums. Tas lika man padomāt, un nopietni pārdomāt, ko no manis cilvēks var uzzināt par Dievu? Kāds iespaids viņam rodas par Jēzu Kristu, vērojot mani.

Ir veselīgi un svētīgi, un pat nepieciešami šādus jautājumus sev regulāri jautāt. Pārdomāt dienas beigās, Dieva priekšā, cik spoži šodien mūsu gaisma spīdējusi, cik sālīta bijusi mūsu sāls, un kāda ir bijusi mūsu liecība. Šādam ieskatam vajadzētu mūs novest grēku nožēlā un uz apņemšanos laboties.

Kristus laikā nebija elektrības, un cilvēki apgaismošanai lietoja eļļas piepildītas lampas vai lukturus. Lai lampas spīdētu spoži un lai gaisma neizdzistu, tām bija nepieciešams vienmēr būt uzpildītām ar eļļu. Bībelē eļļa gandrīz vienmēr ir simbols Dieva Svētajam Garam. Tā doma, man šķiet, ir pavisam skaidra un nepārprotama: lai mūsu gaisma spīdētu spoži, mums jābūt pildītiem ar Svēto Garu.

Nedaudz tālāk, jau minētajā nodaļā, vēstulē Efeziešiem, Pāvils raksta:

"Rūpīgi raugiet, kā jūs dzīvojat, nedzīvojat kā negudri, bet kā gudri, izmantojiet šo laiku, jo šīs dienas ir jaunas. Nesiet nesaprātīgi, bet saprotiet, kas ir Kunga griba. Nepiedzerieties vīna, no kā rodas izlaidība, bet topiet Gara pilni, kopīgi skandēdami psalmus, slavinājuma un garīgas dziesmas, dziedādami un spēlējami savās sirdīs Kungam. Vienmēr par visu pateicieties Dievam un Tēvam mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā. Pakļaujieties cits citam Kristus bijībā."

Kā lai zinām, kas ir Dieva prāts? Kā lai topam Gara pilni? Atbilde: lasot, pārdomājot un pārrunājot Dieva Vārdu. Lasot Dieva Vārdu un lūdzot Dievu, ir galvenais veids, kā uzpildām savu eļļas lampu. Mārtiņš Luters vienmēr uzsvēra, ka Svētais Gars darbojas iekš, caur un zem Dieva Vārda.

Kad lasām Dieva Vārdu, tad uzpildām sevi ar labu garīgo barību, ar Svētā Gara eļļu. To lasot, kā kāds pareizi teica, - Svētais Gars "lasa" arī mūs. Kad lasām Dieva Vārdu, tas mūs stiprina, māca norāj, pārmāca, iztīra, pilda mūs ar gudrību un pieved mūs tuvāk un tuvāk pie Dieva.

Galvenais veids, kā Dievs uz mums runā, ir - caur Viņa Vārdu. Kad apustulis Pāvils mudina: "Topiet Gara pilni", ir svarīgi mums saprast, ka viņš nerunā par kādu vienreizēju notikumu. Grieķu valodā, grieķu gramatikā tas skaidrāk saprotams. Tulkojumā tas īsti izsaka - TURPINIET BŪT GARA PILNI, vai - pildinieties, piepildieties visu laiku, nepārtraukti ar Dieva Garu!

Mēs labi zinām, ka mums nepietiek tikai vienreiz nedēļā ēst. Ja cilvēks ēd tikai vienu reizi nedēļā, viņš nemirst tūlīt, bet vispirms kļūst vājš un laterģisks, un tad pēc laika kļūst slims un galīgi neefektīvs. Garīgā ziņā šī patiesība ir tikpat reāla. Ja tikai vienu reizi nedēļā uzņemam sevī Dieva Vārdu, tad garīgi nebūsim miruši, bet būsim gan ļoti vāji. Eļļas trauks būs iztukšojies un liesmiņa būs gandrīz izdzisusi. Tāpēc mums vajadzētu katru dienu, kārtīgi un cītīgi stiprināties Dieva Vārdā.

Cilvēki bieži saka, ka viņiem nav laika lasīt Bībeli. Bet, ja laiks ir lasīt laikrakstus katru dienu, tad ir laiks lasīt arī Bībeli. Piemēram, nesen es paņēmu Apustuļa Pāvila vēstuli filipiešiem, kas ir četras nodaļas, un tās manā Bībelē aizņem sešas slejas, - es tās nokopēju un pārļīmēju laikrakstam. Tas neaizņēma pat pirmās divas lappuses! Lasot vēstuli Filipiešiem, lasītājs iegūs vairāk, nekā lasot laikrakstu.

Ar to gribu teikt, ka es neesmu pret laikrakstu lasīšanu. Es pats abonēju laikrakstus un lasu tos katru dienu, bet to apskatīšana un lasīšana nekad neaizvieto manu Bībeles lasīšanu.

Otrs veids, kā topam Svētā Gara pilni, ir- pavadot laiku ar Dievu lūgšanās, pavadot laiku sarunā ar Dievu. Lūgšanā var pārrunāt visas lietas ar Dievu un klausīties uz Viņa kluso, bet NOTEIKTO balsi. Dāvids Svētajos Rakstos raksta:” Rimstieties un atzīstiet, ka Es esmu Dievs.”

Ir svētīgi un svarīgi ņemt laiku, atrauties no dienas trokšņiem un izdarībām, un pavadīt kādu laiku ar Dievu. Tas uzlādē mūsu baterijas un uzpilda mūsu eļļas lampu. Jo vairāk tu to darīsi, jo spožāk tava gaisma spīdēs. Pats Jēzus ir mūsu priekšzīme lūgšanā. Viņš bieži aizgāja projām no mācekļiem, lai pavadītu laiku ar Debesu Tēvu. Tas ir laiks, kas nekad nav zemē nomests.

Apņemsimies smelties dziļāk un dziļāk Dieva avotā. To darot, mēs atradīsim, ka mūsu gaisma spīdēs spožāk, un mēs paši būsime pārsteigti manot, ka ar laiku mēs paši maināmies- lēni, līdīgi, kā saules staros kļūstot brūni. Pamazām mēs uz pasauli un notikumiem sāksime raudzīties tā, kā Dievs skatās, un mūsu ikdienas problēmas atšķetināsies daudz labāk, nekā domādams neizdomāsi. To darīs Svētā Gara klātbūtne. Jo ciešākas mūsu attiecības ar Dievu, ar Jēzu, ar Viņa Svēto Vārdu, jo spožāka spīd mūsu gaisma: mēs kļūstame mierīgāki, nosvērtāki, labu vēloši, saprotošāki, draudzīgāki, priecīgāki, notikumus sākam ieraudzīt Dieva Gaismā un runāt patiesību arī tajos gadījumos, kad citi par to baidās runāt vai ir vienaldīgi.

Noslēgumā Henrija Emersona Fosdika dziesmas vārdi:

“Lūk, visapkārt tumsas spēki Top ik dienas lielāki. Šaubas, bailes, mūsu grēki, Kungs, tos pārspēt palīdzi. Dod mums drosmi, Gara spēku, svētai cīņai stiprini!

Liec mums dzīvot Gaismas dzīvi, mīlestību visur sēt, lai vēl daudzi kļūtu brīvi, tavā saimē gaviļēt. Dod mums drosmi, gara spēku svētā cīņā pastāvēt”.